Temps Ordinari - Setè diumenge

Per Administrador el dg., 22/02/2009 - 09:00

Is 43,18-19,21-22, 24c-25
2 Co 1,18-22
Mc 2,1-12

JESÚS TÉ LES IDEES MOLT CLARES1. Quina descripció!Si Marc s'hagués dedicat al nostre temps a ser director de cine, li haguessin donat més d'un oscar per l'escena que acabem de proclamar: al millor guió, al millor personatge, a la millor ambientació. Tot un prodigi de descripció dels detalls exteriors i del món interior d'una escena carregada de densitat humana i espiritual. Quin prodigi! Sembla que t'hi trobis present, enmig d'aquella gentada, seguint detall per detall, sense perdre de vista la persona de Jesús, centre de tot. Un Jesús que domina la situació, que no es perd cap detall: els comentaris, el gest dels quatre amics, els desigs del paralític...**2. Fixem la mirada en tres detalls de l'escena**Uns detalls que són el millor comentari d'aquesta frase d' Isaïes: *"Estic a punt de fer una cosa nova. No us n'adoneu?"* Quina càrrega d'història i d'esperança ens revela aquest pensament del profeta! Jesús és l'acompliment "**d'això nou"** que ve, que ha vingut, que ha aparegut enmig d'un poble, que mai " *no ha vist res de semblant*."**El primer detall**: la necessitat de sentir-se salvat i guarit entra per un lloc absolutament diferent del previst. No entra per la porta, pels camins normals i trillats. Tractant-se de Jesús, **tot arriba per un altre camí**. Pel sostre, per la imaginació d'uns amics, desmuntant les velles estructures, sorprenent tothom, com si hom intuís que, tractant-se de Jesús tot està justificat a l'hora d'esperar. Aquesta és la confiança que Jesús contagiava.**El segon detall**: els mestres de la llei que, fidels als seus esquemes, no volen deixar-se sorprendre per la dinàmica de Jesús. Sembla que s'hagin fet vacunar contra el risc d'una cosa nova. No estan disposats a aprendre res de nou. No poden imaginar una dinàmica nova, una vida que superi els seus judicis i prejudicis. **Neguen l'entrada a l' inesperat**, al no previst. Al que és "política i religiosament incorrecte**."El tercer detall:** la llitera, la paràlisi, la malaltia crònica o progressiva. El món de la nostra indigència. Tots portem al damunt les nostres petites o grans paràlisis. Aquella situació que ens impedeix anar més lluny en el seguiment de l' Evangeli. Per impedir que un ocellet voli, no cal que li lliguis una cadena de ferro. N'hi ha prou amb un filet lligat a l'ala. Cadascú se sap quins són aquests petits o grans esclavatges, les nostres artrosis o artritis espirituals. El que interessa és que en siguem conscients i confiem en Aquell que és capaç de fer coses noves en nosaltres. **3. Jesús ho té clar: salut i perdó**Per això es manifesta segur, convençut. Per això transmet seguretat. I al paralític li era molt necessària la seguretat. Tant la de l'ànima com la del cos. I Jesús, després de deixar ben clar quines són les seves prioritats, **guareix la paràlisis física, com a signe de la paràlisi espiritual.** Tot en un "pack". Per això sempre solia dir*: la teva fe t'ha salvat i t'ha guarit,* les dues coses. Un home nou, una cosa nova, una vida nova plena. Ell sabia que no havia vingut únicament a salvar "ànimes" sinó a donar plenitud a la persona sencera. Fam material i espiritual, vista externa i interna, guarició del cos i perdó per a l'esperit. Em sembla que encara no hem assimilat prou bé quina mena de perdó ens dóna Jesús. J.A. Pagola, en el comentari que fa d'aquest evangeli diu: *"Ens imaginem un Déu ressentit per les nostres faltes, irat pels nostres pecats. Un Déu que només ens perdona si fem alguna cosa per merèixer-ho. Sense adonar-nos fem de Déu un ésser semblant a nosaltres, petit i mesquí, que només ens estima si responem als seus desigs..."*N'hi ha prou que ens posem en camí, confiats, carregats amb les nostres paràlisis i lliteres. De la resta se n'encarregarà ell. **Ell és qui farà una cosa nova. La pot fer, la sap fer, la vol fer.**

ETIQUETES
HOME NOU CAMÍ NOVETAT PERDÓ